

Α ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΜΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΩΝ

Έντι γαλλικό περιοδικό δημοσιεύει στο τελευταίο του φύλλο επιστολή την τρελλήν της χάρας του, είς όποιοι αξέφονοι όποιον όχόν, καταπληκτικῶς δύνται θά λέπτε.

Πρό τού πολέμου στο 1909 ήπιάγην μὲ μόνο τὸ γενό τοῦ Σημανία 2800 φρεγοβλαβεῖς. "Επίσης σ' οὐλεῖς τις φρενολογιμεῖς κλινῆς ήπιάγην στά 1912 15 χιλιάδες θάσθενες.

Κατόπιν δύος ήλθε δὲ μεγάλος πόλεμος, δὲ οποῖος ἐσημείωσε μᾶλλον θάσην γαὶ δέ τις αὐτῆς τῆς ἀπόφεως.

Κ' αὖτις ἐνώ τοῦ 1859 ή ἀνελογία τῶν τρελλῶν ήταν ἔνας σὲ καποίους καὶ στά 1897, ἔνας οὲ 312, στά 1926 ἄλιτρην 1-150.

"Η μὲν πρόδοσις ἑκατονθάντης μὲ τὴν ίδια ἀναλογία, ἐπιλέγει τὸ αὐλακόν περιοδικό, στά 1977 θάσης εἶναν τρελλὸν σὲ ἕπιστολὴν ἡνικούς ναὶ τὸ ἔτος 2.139 ὅτ' ἀντιτοιχῇ ἔνας πόδες ἔναν...δηλ. τοιεὶν τὴν ἐποχὴν τοῦ προλλοῦ, ποὺ εἰνεὶ ὀρκετῷ μορφαῖς ἐπιτυχῶς, δῆλος δὲ πομπὸς θάσης προλλοῦ!

Η ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

Σὲ μιὰ κωμόπολι τῆς Σουνδιάς ἔνας ἀγοθὸς μητροτάς, μέλος μὲν κοινωνικοῦ συμβούλου, θυμρώσας σὲ μιὰ συνεργίασι τιναὶ οἱ οἴλοι οἵ δηλεῖν νὰ ἐπικυρώσουν κάπωτα πρόστασή του φάνηξε σηματά :

— Οι μισοὶ ἀπὸ τοὺς συμβούλους εἰνεὶ ἥλιθιοι !

Θρόβος, διμιαρτυρίες, κραυγαὶ ἐπακολούθησαν. "Ο κτηματίας Σουνδροφενεῖς εἰς τὴν τάξιν ἀναγνωρίστηκεν ὡς ἀνάγνωριση τῆς πανεπιρροπῆς του καὶ υπερίθη τὸν ἐπανορθόστη ἐγγράψας. "Υπερά πάντοι τοῦ ἔχηγήσεις του ή συνεθέσαστο ποὺ εἰνεὶ δικαιοητῆ τοῦ συνιστοῦ.

Τὴν ἀλλή μέρα οἱ διυβάτες διάβαζον ἔκπληκτοι τὴν ἀκόλουθην πού ήταν κολλημένη στὴν πέρια τῆς Δημοσιίου μὲ τὴν πομπὴν τοῦ κτηματία συντοῦ :

— Ληλάδησι οἱ μισοὶ ἀπὸ τοὺς δημοτοικοὺς συμβεύλους δὲν εἰνεὶ ἥλιθοι...

ΤΟ ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ ΤΩΝ ΑΡΑΒΩΝ

Τοιαὶ γνησίους οἱ ἀνισχύστησι ποὺ δτοὶ οἱ "Άραβες δὲ φοροῦν ποτέ κάμικο. "Αν πιετένουμε τὴν γερρόδεση τὸ ἔθιμο οὐδὲ ἐπεργάσθησεν μετά τὴν δάπλαια τῆς Ιστανικῆς γόλεως Γρινάδης, τὴν ποιαν κατείχονταν οἳν δοχὴ οἱ "Άραβες".

Ἐναντίον οὐδὲν ἀπέτελεν ἡ ἡρπικὴ βασιλίσσα τῆς Ιστανίλλαι, ή δόποι κονιορισμένην ὃντὸν τὴν ποσάστην τῆς πελορίας πορθίστηκεν ωὸν μὴν ἀλλάξῃ πονκάμισο ἐξόσον ή πολὺς θὰ ἔξαιροντος νὰ ἀποκρούντη τὸς ἔργαδους τῶν στρατιωτῶν τῆς.

Οταν οἱ "δαρεῖς ἐνικήθηκαν καὶ ἀνισχύστηκαν" ὡς δημήσευν τῆς Ιστανίλλας, παρέλονταν μοξὶ τοῖς, μαζὶ τὸ ἀσθητὸν τὴν ἐκτικήσεως καὶ τὸ ἔθιμο οὐδὲν. Καθάδης ἐβγιονταν δέ την πόλη δὲ τοιχογόνων τοὺς δρόπτωσαν ωὸν μὴν ἀρρένων ἀλλὰ πονκάμισον δὲν ἔτενε πετεσθεῖσαν. Οἱ "Άραβες" οιποτέξανταν τὸν τοῦ "τσαμιρ" (πονκάμισο) τοὺς καὶ διπλομέτεινοντος τοὺς πόρτες τῶν οπιτιῶν τους πέφασαν τὸ στενό τοῦ ιεροβατάριο.

Ἐχουν περάσει πάντα αἰώνες ὅποιος κείνη τὴν ἐποχὴ καὶ οἱ "Άραβες", κριατίντας τὸ λόγο τοὺς, δέν φοροῦν κοιδόλουν πονκάμισον τοῦ φυλάκησαν σὲ τιμητικὴ θέσην κατοικοῦντας τοὺς τὰ κλειδάδια ἀπὸ τὴν σπειριά τῆς χαμένης Γρενάδης, τὴν δοιανὸν δὲ Ἀλλάκ χωρίς ἀλλοῦ τὴν τοὺς τὴν ξαναδώση μιὰ μέρα, διπλαῖς τοὺς εἴπειν.

— Μποροῦ νὰ κανω βαρώνος, κόμητας καὶ ἐνγενεῖς δοσοὺς θέλω. Μόνον ὁθός, δημος, μπορεῖ νὰ κάνῃ ἀληθινὰ μεγάλους εὐετεῖς οὖν καὶ εύτιδη πεντε ἔχστεμε περὶ διλέγους.

διωργανα. Πρὶν ἀρχίσῃ, δημος, τὸ μανίο αὐτὸν διργον, τὸν ἐπρόλαβε διάνατος, ὃ δηποτε ἐπῆλθε στὶς 2 Μαΐου 1519.

Τὴν τελευταία τὸν κνοῖ ἀφίκει στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ βασιλέως Φραγκίσκου του. Οἱ αὐλικοὶ τοῦ Μονάρχου δέδειχαν μεγάλην ἔκπληξη γιὰ τὶς προτοικούσιες τοὺς πρόδη τὸν ετοιμασθεῖσαν. Οἱ βασιλεῖς, δημος, τοὺς εἴπειν.

— Μποροῦ νὰ κανω βαρώνος, κόμητας καὶ ἐνγενεῖς δοσοὺς θέλω. Μόνον ὁθός, δημος, μπορεῖ νὰ κάνῃ ἀληθινὰ μεγάλους εὐετεῖς οὖν καὶ εύτιδη πεντε ἔχστεμε περὶ διλέγους.

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ... ΦΑΓΑΔΩΝ

Τὰ δεῖπνα τῆς Ἅγκλαίσ. "Η πολυφαγία τοῦ Κροτωνιάτου. "Εναὶ βασίδιο στὴν καθησιά του... Η Συρία πεῦτραγε 30 κόττες τὴν ἡμέρα. "Ο Φάγων καὶ η πολυφαγία του. "Ο παμφάγος Γάλλος στρατιώτης. "Εναὶ στοίχημα.

"Η σοχαία χορεύτρια Ἅγκλαια, ή δοπία εῖησε στὰ διακόσια ἑξῆν πρὸ Χριστοῦ, ἡταν, καθὼς τούλαχιστον ἀναφέρουν οἱ συγχρονοὶ τῆς τρομερᾶς λαίσμεγος. Φαντασθῆτε διτὶ στὸ δεῖπνον τῆς μάνην ἔπωρος δέκα λίβρων κρέατος καὶ δωδεκάνην ψωμά, ἐπινεὶ δὲ περὶ τοῖς ἔξι λίτροις κρασί! Ἀλλὰ καὶ δύοχαλος ἀδυοκράτιος Κλαύδιος Ἀλβίνιος δεν πήγαινε πίσω: μιὰ μέρα ποὺ είλε... ὀρεχτὴ στὸ γεύμα τοῦ μάνην, κατεβρόχθιστος πεντακόσια σύκα, ἐπαντακόσιον ἀστακούν καὶ μερικὲς οὐκάδες σταφύλια!

Γά τὴν πολυφαγία του ἐπημίζετο ἐπίσης καὶ διάστημα Μίλιον τοῦ Κροτωνιάτης. Μά μέρα ἔραγε ἔνα δόληληρο βῖθον, τὸ δόποιον εἰχε φυνέσθαι δὲ τίδοις μὲ μιὰ γροθία στὸ κεφάλι!

Τὸ πιὸ πειρίστροφος δόμας ὁ δόποιος πολυφαγίας ἀναφέρει ή προσένει εἰς τὸ δέξις: "Ο Αντοκράτωρ Μαζιμίνος είχε παγύνει τόσο ἀπὸ τὸ πολὺ φαῖ, διστακτεῖται τὰ βραχιόλια τῆς γυναικός του νὰ τὰ φορῇ μὲν... δαχτυλίδια τοῦ..."

"Ο Θεόδωρος ἀναφέρει πάλι σχετικῶς διτὶ μιὰ γυναικά στὴ Συρία ἐπωρευε τριάντα κόττες τὴν ἡμερησίως χωρὶς ἐντούτους νά... χορταίνῃ... Προσένειται δὲ διτὶ τὴν ἀπογή αὐτῆς γυναικά την ἐθερέτησης, τέλος, δὲ Μακεδόνιος ἀναγνάουντας την νά πιῇ ἀπὸ τὸ νερό τοῦ ἄγιασμοῦ!..."

— "Εναὶ κωμωδὸς ὄντοραί Φάγων (ἴσως λόγῳ τῆς πολυφαγίας του) κατεβρόχθιστες καπτεῖται, ἐνώπιον τοῦ Αντοκράτορος Ανδρογιανοῦ τίς τροφεῖς: ἔιναν... ἀγριοχοιροί, ἔινα ὀρνί, ἐκατὸ κουνούρες ψωμά, καὶ ἔνα γυναικάνικο γάλακτος... Γιὰ νὰ τὰ χωνεύῃ δὲ διλότα τοῦ ἄγιασμοῦ!..."

Στὴν ἐποχὴ τοῦ Λουδοβίκου 14ον, κατὰ τὴν διάσκοιαν κάποιους γεύματος στηνητοῖσαν γιὰ διας ὄρονς γαγάδες. "Εναὶ ἀξιωματικὸς δὲ ποτοῖς δέσποις ἐπειδὴ εἰκείνη τὴ στιγμὴ δὲν είχε πεῖ λέξι, στικώθηκε εξαφνάται εἰς τὸν πόνον τοῦ γαλακτοῦ!"

— Τὰ παραδειγματα ποὺ ἔναντι φέρετε δὲν είνε τίποτα μπρὸς στὸ φαῖ, ποὺ καπαροφρούχιζει καπτεῖος στρατιώτης τοῦ λόχου μου: Φαντασθῆτε πώς είνε λικάνες τὸ τάξιον τοῦ...

Τὸ γεγονός αὐτὸν ἔκαμε μεγάλη αἰοθηση στὴν διηγήνη. Πολλοὶ ὅποιοι τοὺς συνδικητῶντας ἡροντανταν νά τοις πιστεύσουν. Οι πλέον δὲ διαποτοῖσιας ἔποικαν μὲ τὸν δέξιαματον περὶ διτὸν ὅδηγον τοῦ τερψίας, πειροχθεῖς, ἐδέχθητο τὸ στοιχημα, δηπος καὶ διάφοροι φίλοι του, ποὺ εἴπιστεψαν στὰ λόγια τουν. "Ετοι, οἱ συνδικητῶντας κατελήγει νὰ χωρισθοῦν στὸ δύο ἀντίδιπλα τοῦ στρατιώτεροι. Τὸ «πειράμα» δὲ ἀπεισίσθη νὰ γίνη τὴν ἐπομένη τὸ μεσημέρι.

Οἱ ἀξιωματικὲς γιὰ πᾶν ἔνδεχόμενο, είχε κόψι τὸ βῖθον σὲ διάφορα κομμάτια τὰ διπλοῖσια εἰς μαγνιστέρας μὲ διαφορετικὴ σάλτια τὸ καθένα. "Οταν ἐστήναια μασημαρί, δὲ στρατιώτης ἐκάθησε στὸ τραπέζη, καὶ ἐνώπιον ἀντιπροσωποῦ τῶν λαβρόντων μέρος στὸ στοιχημα, δράσιος ἔποικης τοῦ τραπέζης περὶ δερμάτων μέρος τοῦ στρατιώτεροι. Οι στοιχηματίσαντες τοῦ ἀξιωματικοῦ, δράσιον στοιχηματικὸν νὰ φοβοῦνται διτὶ ἔστος τὸ τέλος τοῦ στοιχηματικοῦ..."

— Οι ἀξιωματικὲς δὲν θάσην παρὰ τὰ δρωτικά.

— Δέ νομίζεις, κύρι', λοχαγάδιτις εἰνε καιρούς νὰ μοῦ τέρρουν τὸ βιθοῖν, δειναὶ εἰνε καὶ εργαζομένης στὸν άξιωματικό του:

— Δέ νομίζεις πως δειναὶ εἰνε καιρούς νὰ μοῦ τέρρουν τὸ βιθοῖν, δειναὶ εἰνε καὶ εργαζομένης στὸν άξιωματικό του:

— Δέ νομίζεις πως δειναὶ εἰνε καιρούς νὰ μοῦ τέρρουν τὸ βιθοῖν, δειναὶ εἰνε καὶ εργαζομένης στὸν άξιωματικό του:

— Οι αὐλικοὶ δινόμεις δὲτι τὰ φαγητά ποὺ είχαν φέρει εἴσεην τηνέστηνταν τὸ στοίχημα...

— Εἰς τηνέστηνταν τὸ στοίχημα...

— Οι αὐλικοὶ δινόμεις δὲτι τὰ φαγητά ποὺ είχαν φέρει εἴσεην τηνέστηνταν τὸ στοίχημα...